

Держави стоять не на династії,  
а на внутрішній єдності і силі народу.

Олена Теліга

Білоцерківська міська районна газета

# Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 51-52 (14154-14155), 7 ЛИПНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

## Художник у пікселі: м'яка сила ЗСУ

Можливо, для когось незвичним було почути про те, що в Білій Церкві відкривається благодійна виставка-продаж картин, автор яких – солдат 250 батальйону 114 бригади. І що називається вона «ЗСУ на допомогу дітям». Але це тільки в першу мить, і то – десь на інерції, бо в усіх нас спрацьовує вироблена останніми місяцями асоціація: якщо йдеться про військових, то допомога зазвичай потрібна їм. І це нормально. Однак їхнє прагнення захищати нас усіх, Україну від окупантів аж ніяк не скасовує їхнього людського бажання врятувати конкретне життя. Це також нормально. Понад те, це, мабуть, і є найвища місія воїна.

Тож будемо знайомитись. **Андрій КЛЕПАРОВСЬКИЙ**, роботи якого віднині експонуються у виставковій залі бібліотеки №5, родом зі Львівщини. А на Київщині, як розповів нам художник, живе вже майже 20 років. Ця земля йому дуже подобається. Тож зрозуміло, чому багато картин, етюдів автор присвятив чарівним місцевим ландшафтам, пейзажам – це й річки Ірпінь та Рось, і білоцерківські каштани... Звичайно, живе в його роботах і рідна Галичина.



За освітою Андрій реставратор, за способом життя – будівельник. А от художник – у вільний від служби час: коли сталося повномасштабне вторгнення ворога, він відразу ж пішов до територіального центру комплектування і вступив до лав територіальної оборони.

Як трапляється нагода, Андрій малює. Портрети побратимів, миттєвості героїчного опору загарбникам, а ще до болу впізнавані й величні краєвиди, зворушливі дитячі сюжети, симпатичні звірята... Багато робіт художник-воїн просто дарує друзям. Але ось такі експозиції (подібні були вже у Львові й Обухові) покликані долучити небайдужих земляків до благодійності.

«Такі виставки для мене – стимул і джерело натхнення. А ще я почувалася реально багатим, адже в такий спосіб я можу допомагати людям. Саме зараз – однорічному синові мого побратима Маркові Тиндику із Путрівки, що на Васильківщині, який бореться з серйозною хворобою очей», – ділиться автор.

Варто сказати, що під час урочистого відкриття експозиції в залі відчувалася якась особлива атмосфера. Може, тому, що були присутні побратими Андрія, керівництво батальйону, які щиро підтримали його в цій справі. Прийшли і ті, хто переніс жахіття війни, і хто з важким серцем чекає звістки від рідних із фронту, і хто волонтерить та невтомно підтримує волонтерів.

А ще тому, що, розповідаючи про художника в пікселі, господиня виставкової зали Любов Михайлюк нагадала: в Україні підрастає покоління 10-12-річних хлопчиків та дівчаток, які не знають, як це – жити в мирній країні... Однак щомиті перебуваючи в тривозі та хвилюваннях через обстріли й реальну загрозу

смерті, можемо стверджувати: віра в Збройні сили України, в наших захисників ніколи не покидала нас. Тому всі присутні в залі виявилися безмірно відкритими до сприйняття мистецьких творів, ми дійсно бачили в них авторове зізнання в любові до України, життя, природи, до дітей. І велику гордість за своїх побратимів.

На цьому зауважив і капелан батальйону В'ячеслав Ярмоленко, сказавши, що Андрієві картини спонукають до того, аби ще більше відчувати, любити, цінувати й розвивати своє. Щоб пишатися тим, що ми українці.

Підтримали художника, поділилися думками про його творчість друзі, побратими, колеги, гості. А виступи актриси, нині також військовослужбовиці Діани Воронцової, артистки-вокалістки нашого театру Анжеліки Тимченко та «Терниці» стали прикрасою заходу.

Наприкінці дійства всі охочі могли придбати картину, що сподобалася, в окремих випадках навіть через аукціон! Можете обрати і купити й ви (ціни дуже демократичні), тим самим допомігши хворому хлопчикові. Виставка діє до 29 липня (просп. Нежалестності, 55) з понеділка по п'ятницю.

Андрій Клепаровський сердечно дякував причетним за допомогу в організації заходу, за увагу до його творчості. А ще сказав дуже важливу річ: «Чому для мене в час війни нормально допомагати дітям? Бо, на мою думку, ЗСУ має не тільки воювати із зовнішнім ворогом. В майбутньому ми будемо боротися і з багатьма внутрішніми, тією ж корупцією. Й обов'язково допомагатимемо дітям, усім, хто потребуватиме допомоги. Це все – також робота ЗСУ».

Валентина ХРАБУСТ

## Він боронив Україну

У бою, захищаючи рідну землю від московських загарбників, поліг наш земляк, молодший сержант **Сергій Олександрович ПОГОРІЛИЙ**, якому в березні виповнилося 37 років.

Головний сержант механізованої роти механізованого батальйону військової частини А 4699, він загинув 24 червня під час виконання бойових завдань в районі Малої Токмачки Поголівського району, що в Запорізькій області.



Боляче вкотре отримувати такі важкі звістки. А рідним, близьким, друзям уже довіку жити із чорною пірвою втрати у грудях. Дякуємо тобі, воїне, за ратний подвиг, за світле молоде життя, вознесене на вівтар Великої Перемоги. Хай буде вічною пам'ят'ю про героя нашої визвольної війни. Про всіх, хто пішов на Небо, серцем захищаючи Україну.

## Був небайдужим до чужого горя

30 червня раптово перестало битися серце білоцерківця **ВОЛОДИМИРА МИКОЛАЙОВИЧА СЕРГІЄНКА**, слюсаря-сантехніка ЖЕКу №7, який помер під час виконання добровольчої місії з ліквідації наслідків підризу Каховської ГЕС.

Володимир Миколайович разом із колегами вирушив 22 червня на Херсонщину в складі бригади білоцерківських комунальників і робив усе можливе, аби допомогти постраждалим.

Народився він 1974 року, з 1996-го працював у сфері житлово-комунального господарства міста. Його знали як професіонала своєї справи, компетентного, ініціативного, працелюбного, сумлінного і відповідального фахівця. Він був небайдужим до чужого горя, тому одним із перших долучився до команди добровольців.

Володимир Миколайович залишив про себе добру згадку в серцях усіх, хто його знав і поруч із ним працював.

Білоцерківська міська рада та її виконавчий комітет висловлюють щирі співчуття родині **Володимира Сергієнка**, дружині **Інні**, синові **Ярославу**, **Владиславу** та новонародженому **внуку**, якого він навіть не встиг побачити.



## За допомогу жителям Херсонщини

Міський голова **Геннадій Дикий** вручив сімнадцятьом членам Добровольного формування Білоцерківської міської територіальної громади №3 нагрудні знаки «Відзнака міського голови» та грамоти виконавчого комітету Білоцерківської міської ради за активну громадянську позицію, високу патріотичну свідомість та безпосередню участь у ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, що сталася в результаті підризу російськими окупантами дамби Каховської ГЕС.

«Хочемо відзначити наших волонтерів, які після підризу Каховської ГЕС, незважаючи на загрози, обстріли, ризикуючи своїм життям та здоров'ям, рятували людей, яких російська федерація хотіла втопити, змусила покинути свої домівки. Білоцерківська громада пишається такими мужніми людьми, як ви», – прокоментував міський голова вручення нагород.



► **Із сесійної зали**

## Преображенський собор передано Православній церкві України

Під час засідання 41 сесії Білоцерківської міської ради депутати абсолютною більшістю голосів ухвалили важливе рішення: про передачу в безоплатне користування релігійній організації «Управління Білоцерківської єпархії Української православної Церкви (Православної церкви України)» майна.

На важливості та актуальності рішення наголосила й його авторка та доповідачка, депутат міської ради **Олена Ткач**, адже є факти неналежного, зрадницького ставлення священників московського патріархату до нашої Батьківщини, до воїнів ЗСУ та до всього, що відбувається зараз, повідомляють офіційні джерела. Священники цієї парафії у своїй більшості не визнають, що в Україні відбувається війна. Детутатка акцентувала, що Україна, як і будь-яка країна, має право на свою церкву, а громадяни – молитися українською мовою. Відмітила, що

священнослужителі московського патріархату мають усі можливості об'єднатися, утворити єдину українську помісну церкву, молитися за Україну, відспівувати наших воїнів, які, на жаль, гинуть щодня.

За підсумками голосування в користування Православній церкві України передано нежитлові будівлі: Преображенський собор та Микільську церкву (збудовану ще гетьманом **Іваном Мазепою**, якому, до речі, досі висловлює анафему московська церква), які розташовані по вул. Млиновій, 10.



## Родинам загиблих передбачили грошову допомогу

Міська рада ухвалила рішення, спрямоване на підтримку членів сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України, які є жителями Білоцерківської міської територіальної громади.

Зокрема йдеться про надання одноразової грошової допомоги на встановлення пам'ятних знаків на могилах воїнів, які полягли на війні (померли) з 24 лютого 2022 року й поховані не на Алеї Слави кладовища «Сухий Яр». Сума підтримки становитиме до 10 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня відповідного бюджетного року, йдеться на офіційному сайті міської ради.



## Впевненість і незалежність гарантує не соцдопомога, а стабільна робота

Тільки за офіційними даними в Білій Церкві знайшли прихисток 16 105 внутрішньо переміщених осіб. З них 3843 – діти. Про те, як місцева влада і загалом громада допомагають їм долати досить складні виклики, що виникли через загарбницьку війну, розв'язану московитами, дізнавалися наші колеги із пресслужби міської ради.

Так, начальник служби у справах дітей Марина Гончарук розповіла, що очолюваний нею підрозділ веде облік сімей із дітками, які були вимушені переїхати із зони лиха до нашого міста. А Білоцерківський міський центр соціальних служб уже здійснює індивідуальний супровід кожної такої родини. Там надають низку соціальних послуг: консультування, психологічну, гуманітарну та іншу допомогу, якої потребує сім'я.



В Територіальному центрі ім. Петра Новотні на обліку перебувають 78 ВПО, розказує директорка Ірина Дога. Обслуговують їх безоплатно, надаючи повний спектр послуг. Наприклад, переселенцям, які під час евакуації втратили документи, терцентр допомагає їх поновити.

Орієнтуються на цих людей і громадська та волонтерська спільноти. Приміром, ГО «Соняшник», за словами керівника Олексія Кудінова, сприяє набуттю знань і навичок, які знадобляться в новому середовищі, здобуттю нових професій, знайомить переселенців з громадою, допомагає налагодити комунікації, знайти житло тощо.

Надають допомогу і в християнській церкві «Живе слово», де двічі на тиждень, у понеділок та четвер, можна отримати одяг, їжу, посуд тощо.

Але для того, щоб внутрішньо переміщені особи почувалися в нашій громаді комфортно, їм насамперед потрібен стабільний заробіток. Саме наявність роботи, а не соціальна допомога, забезпечує впевненість у майбутньому та інтеграцію особи в громаду. Що ж може запропонувати переселенцям місцевий бізнес?

Приміром, відоме фермерське господарство «Чудова марка» займається переробкою сільськогосподарської продукції. Йому вже вкрай необхідні працівники таких спеціальностей, як технолог, майстер виробничої ділянки, електрик та пов'язаних із сезонним збором урожаю.

Сучасна біотехнологічна компанія «Біофарма», що постійно розвивається, завжди потребує молодих людей із вищою

освітою, кваліфікацією хіміка, біолога або біотехнолога та які володіють англійською.

Стоїть дуже гостро кадрове питання й на великому заводі «Трібо», з якого за час війни пішло багато жінок, які виїхали за межі країни, а чимало чоловіків-спеціалістів були мобілізовані й воюють.

Залюбки співпрацюватимуть і з внутрішньо переміщеними, й місцевими жителями в товаристві «Квіти Едема». Робота тут є завжди як для дипломованих фахівців, так і тих, хто хоче працювати, не маючи відповідної кваліфікації. Всьому навчитися можна вже на місці. Робота пов'язана з квітковою продукцією, тож на підприємстві будуть раді агрономам, садівникам, квітникарям, усім, хто любить природу, любить працювати з квітами, рослинами.

Як бачимо, у місті є значна потреба в робочих руках та спеціалістах різних напрямків. Підприємства навіть готові навчати охочих отримати роботу. Більше того, Біла Церква стала містом, де знайшли сприятливі умови для облаштування свого бізнесу компанії, яких війна змусила евакуювати потужності й рятувати людей. Серед таких – ТОВ «Навін». Вже на новій локації підприємство також шукає й навчає для себе працівників.

*Тож якщо когось зацікавила робота на згаданих підприємствах, телефонуйте в будні з 9:00 по 17:00:*

ФГ «Чудова марка» – 067-329-68-01;  
ТОВ «Біофарма» – 050-318-94-92;  
ТОВ «Трібо» – 066-107-95-97;  
ТОВ «Квіти Едема» – 067-303-20-03;  
ТОВ «Навін» – 067-508-42-92.



## Ми – українці

Дню Конституції України був присвячений чудовий захід, який відбувся в Білоцерківському територіальному центрі надання соціальних послуг імені Петра Новотні.

Як розповіла директор комунальної установи Ірина Дога, «Білоцерківська естафета творчості «Ми – Українці» – це перший багатожанровий фестиваль аматорських гуртів такого масштабу в стінах Територіального центру. «Метою дійства є підтримка талановитих творчих колективів та заохочення до творчості людей поважного віку, підняття віри в перемогу та поширення патріотичних ідей через мистецтво», – зазначила пані Ірина.

Загалом у фестивалі взяли участь 39 ансамблів та сольних виконавців із Білоцерківської громади, повідомляють офіційні джерела. Артисти, серед яких також були і клієнти закладу, вкотре вразили глядачів своїм майстерним співом, хореографічними виступами, декламацією власних творів, енергією та позитивом. Лауреатам фестивалю були вручені Дипломи від міського голови Геннадія Дикого.

Варто нагадати, що з початку заснування Територіального центру його працівники надавали допомогу соціально незахищеним верствам населення – людям

похилого віку та особам з інвалідністю. В 2018 році заклад отримав сучасне приміщення, в якому з'явилась можливість організувати дозвілля клієнтів. Збільшення попиту на послуги та кількості клієнтів спонукало до відкриття ще одного відділення в іншому районі міста.

«Нині працівники установи також переймаються людьми, чії діти захищають Україну, внутрішньо переміщеними особами та самотніми земляками з інвалідністю. В Територіальному центрі працює чотири відділення: соціальної допомоги вдома, допомоги безхатькам та звільненим з місць позбавлення волі, адресної натуральної допомоги (підопічним надають пайки, постіль, підгузки та інші засоби реабілітації), а також денне відділення. Загалом Терцентр надає понад 110 соціальних послуг для 5727 клієнтів установи. Попри всі виклики повномасштабної війни, незмінним завданням Територіального центру залишається одне – допомога тим, хто цього потребує», – наголосила Ірина Дога.



## Частину вулиці Курсової перекриють для проведення ремонту

Щоб забезпечити проведення ремонтних робіт основної ділянки мережі теплопостачання центральної частини Білої Церкви, виконавчим комітетом ухвалене рішення про тимчасове перекриття наскрізного проїзду вулицею Курсовою в районі житлових будинків № 33, № 35, № 37. Про це повідомили офіційні джерела.

Ділянку буде перекрито з 1 липня по 20 вересня цього року за погодженням із Батальйоном патрульної поліції в м. Біла Церква.

На час, поки триватиме ремонт, КП «Білоцерківтепломережа» має розробити тимчасову схему організації дорожнього руху, погодити її з патрульною поліцією та встановити відповідні технічні засоби регулювання руху.

## Живи, духовності, як світлий ангел!



**Розпочати наболілу розмову про духовне життя нашого краю хочу з історичної (і саме духовної) істини, що держава не є державою, якщо в ній відсутня культура. І, до речі, нагадати думку незабутнього Л. Курбаса, яка звучить так: «Політика залежить від державних мужів майже настільки ж, наскільки погода від астрономів».**

З року незалежності і до наших днів відчутний лише різкий спад духовних надбань, коли влада всіх рівнів скасовує все те, що мали, не пропонуючи нічого корисного і потрібного на майбутнє.

Думку, поєднану з іменем видатного поета і громадського діяча, Героя України Б. Олійника, про що я згадаю трішки пізніше. Поет все своє життя і творчість, і громадською діяльністю стверджував, що «Україна тільки тоді розбагатіє матеріально, коли ми розбагатіємо духовно, морально й культурно». Він писав: «Ще не всі теореми доведені, // Не дочитані всі казки. // І не вся ще земля заметена // І побілена на святаки».

А як писав у юнацькому (!) віці видатний поет і кінорежисер М. Вінграновський про Україну: «Віддаю тобі волю свою, // Віддаю тобі силу, доле, // І думок не засніжене поле, // І незлого себе віддаю».

То це писав юнак у 19 років. А що нині творить баба (за віком) Т. Повалій (до речі, вихованка школи мистецтв № 1), яка в росії ганьбить Україну, що дала їй все (навіть занадто), славить путіна і його вбивчу політику. Тут варто загадати думку С. Петлюри, який свого часу сказав: «Нам не так страшні московські воші, як українські гниди». Але така реальна дійсність.

...Вже в котрий раз повертається моя душа до відвертої розмови про духовне життя нашого талановитого краю, бо в пам'яті ті незабутні роки, що були наповнені так щедро і так професійно щоденною творчою діяльністю, про що нині можна тільки мріяти. Але мрія не замінить конкретних справ для підтримки духовності, бо вони насамперед мають іти саме від влади. А нині

влада всіх рівнів пояснює наявність щоденних проблем війною. Але, нагадаю, така негативна ситуація прижилася надійно ще до війни.

Наша Білоцерківщина славилася своїми талантами на всю Україну, і ми всі гордилися цими духовними надбаннями. Варто згадати народну чоловічу капелу ПК заводу «Сільмаш», районну народну хорову капелу, ансамбль пісні і танцю «Рось», народний духовий оркестр та хор співробітників БНАУ, народний ансамбль «Терниця», народну капелу заводу «Електрокондесатор», чоловічий вокальний ансамбль «Ровесники» комбінату «Будіндустрія», хоровий колектив дослідно-селекційної станції, чудові колективи Узина, сіл Дрозди, Озерна, Терезине, Яблунівка, Шкарівка і ще... А яких чудових спеціалістів мав наш край, котрі творили цю духовність! Серед них: В. Архипенко, А. Воробей, К. Романенко, К. Ліпницька, В. Гега, П. Філюк, І. Забірченко, В. Найдюнов, С. Бондаровець, І. Бондарчук, Н. Павлова, Л. Богданов, В. Никифоров, С. Качан... І наша невмируща пісня лунала по всьому світу й несла світлі надії і сподівання: «Покинь, пісне, мене, // Йди між люди від серця, // Хай веселій зітхне, // А сумний усміхнеться».

І от досягнення того часу (а вони були значними) за байдужості влади зникають і зникають, а поповнення чогось нового і необхідного не відбувається. ...Вже 60 років я живу в нашому славному місті, і завжди в моїй пам'яті – ті незабутні роки, коли пісня й хороше слово гостювали в кожній родині, коли кожен трудовий колектив жив не лише виробничими справами, а й запрошував щовечора на гостини культуру.

Пам'ятаю щорічні конкурси аматорського мистецтва між цехами заводу «Сільмаш», комбінатів шинного, домобудівного, «Будіндустрії», меблевої, взуттєвої та трикотажної фабрик, авіаремонтного заводу та «Радіокераміки», дошкільних та закладів освіти, курсів та факультетів БНАУ, декади аматорського мистецтва в

літньому театрі, щорічні творчі звіти в популярній телепередачі «Сонячні кларнети» та щорічні творчі звіти областей у столичному ПК «Україна»...

В місті багато років діяло і проводило творчу роботу одне з кращих в Україні літературне об'єднання «Заспів», яке в різні роки очолювали А. Ременюк, В. Іванців, Т. Шарова. Його гостями і наставниками були: М. Рильський, А. Малишко, М. Вінграновський, Б. Олійник, М. Нагнибіда, В. Міняйло, Є. Дудар, А. Качнельсон, П. Перебийніс, М. Сом, П. Кононенко, А. Ривлін, О. Орач...

А скільки творчих вечорів і зустрічей відбувалось щороку за участю талановитих особистостей старшого і молодшого покоління! Серед них: А. і Г. Гаї, А. Гудима, В. Іванців, Т. Шарова, З. Магдюк, В. Віленський, В. Грабовський, В. Никифоров, В. Петько, Ю. Ковалів, В. Ващишин, А. Ременюк, Т. Братченко, Л. Секач, В. Дідківський, П. Розвозчик, В. Євтушенко, Л. Гажала, Г. Калюжна, Н. Смоляна, В. Гутник, К. Мордатенко... Миське об'єднання літератури та мистецтва своєю активною діяльністю сприяло стабільності духовної атмосфери і в місті, і в районі. Під його крилом діяли творчі клуби при міському Будинку вчителя, у краєзнавчому музеї, МВВС, факультеті лінгвістики БНАУ (коли деканом був В. Семілетко), педучилищі, технікумі м'ясо-молочної промисловості, ЗОШ-21, гімназії № 1, санаторії-профілакторії «Діброва», школах сіл Трушки та Фурси, медучилищі... На пропозицію об'єднання в ті роки були засновані літературно-мистецькі премії ім. І. Нечуя-Левицького та ім. М. Вінграновського, а трохи згодом (у 2016 р.) – премія ім. М. Сом. Миськрайонне відділення УФК ім. Б. Олійника постійно сприяло творчій діяльності талановитої молоді та її участі у щорічному конкурсі «Нові імена України» й художніх виставках, що діяли під крилом УФК.

Окрасою мистецького життя кожного року були колективні та персональні виставки народного клубу художників-аматорів, яким багато років опікувався ветеран війни незабутній П.М. Северин.

Наше місто завжди було багате на таланти. А їхньому росту сприяли численні літературні студії, що діяли того часу при Центрі дитячої творчості «Соняшник», ЗОШ-15, БНАУ, Центральної районній бібліотеці, успішній роботі яких сприяли досвідчені керівники – член НСПУ В. Дідківський та В. Гутник.

*Далі буде*  
**Анатолій КУЛЬЧИЦЬКИЙ,**  
заслужений працівник культури України



Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з поважними ювілеями своїх колег, які народилися в липні:

Л.А. Бубликова, Л.М. Воропаєва, В.Д. Жежель, Н.І. Костіна, Н.Н. Карнаухова, Г.Ф. Литвин, О.Д. Чайка, Р.О. Бондаренко.

Хай квітне доля у роках прекрасних,  
А життя приносить ніжність і тепло.  
Хай у кожній днині світить сонце ясне  
І завжди дарує частя і добро!



## Відсвяткував століття

Днями до оселі Михайла Дмитровича ГОРЖЕЯ, який 24 червня відсвяткував поважний 100-річний ювілей, завітав міський голова Геннадій ДИКИЙ, аби особисто висловити повагу його життєвій мудрості, багаторічному досвіду та привітати з такою солідною датою з дня народження.

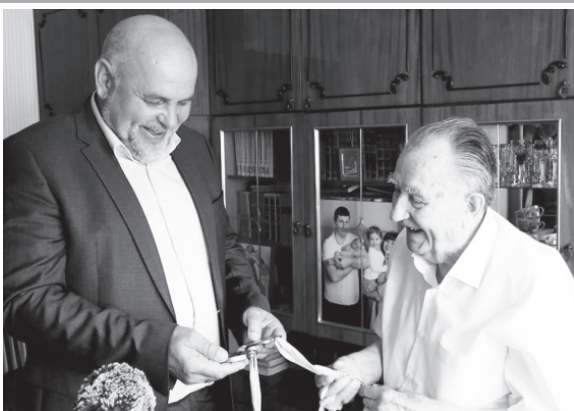
Голова вручив Михайлу Дмитровичу вітальну листівку, квіти, торт та матеріальну винагороду, повідомили офіційні джерела.

На долю іменинника випали складні життєві випробування. Народився він у с. Воздвиженці на Алтаї в родині переселенців із Полтавської губернії, що прибули туди в часи Столипінської аграрної реформи.

Після того, як усе, що належало родині, було відібрано в часи колективізації, вона переїхала у Східно-Казахстанську область. Там же 1941 року Михайло на відмінно закінчив середню школу із правом вступу до Вищої школи без вступних екзаменів.

Він вивчився на метеоролога і працював на аеродромі. У 1942 році, маючи бронь, добровольцем пішов до армії, звідки був направлений на навчання до військового училища. Потім вступив у 176 передову авіаційну базу авіаційним механіком. Демобілізувався 1948 року.

Навчався у Московській школі підготовки кадрів на механіка лічильно-аналітичних машин, Усть-Каменогорському будівельно-дорожньому інституті, Алма-Атинському інституті підготовки управлінських кадрів. Починаючи працювати на будівництві десятником, пройшов шлях до керівника будівельних організацій.



У 1979 році був переведений до Білої Церкви, де працював начальником будівельного управління, головним технологом тресту «Сільбуд». Трудовий стаж склав 57 років!

Під керівництвом Михайла Дмитровича збудовано десятки багатопверхових міст, закінчувалося спорудження лікарні №2.

З дружиною Луїзою Олексіївною вони прожили разом 71 рік. Виховали четверо дітей, мають 7 внуків та 11 правнуків. Секретом свого довголіття поважний пан вважає постійну працю задля суспільства та здоровий спосіб життя.

До слова, зараз у громаді проживають п'ять столітніх громадян. Здоров'я всім доброго і довгих та активних літ життя!

Втрачений витяг реєстраційної служби Погребищенського УЮ, виданий 23.02.2015 р. на ім'я **Вітюка Григорія Івановича**, про реєстрацію рішення суду від 22.12.2014 р. на визнання права власності на земельну ділянку площею 3,5561 га (кадастровий номер 0523481200:01:000:0041) **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

**ПРОДАЮ** пароварку, нова, імпортована, двоюрисна, 850 грн; 2 верхні кухонні шафи і дверцята до 2 нижніх шаф, білі, д/стан; білу постільну білизну, нову; 2 простора двохосібні, 3 навулки (70x70), 2 підковдри – одно- і двоспальна. Ціни договірні. Тел.: 099-148-92-98, 096-208-36-48.

**Київський м'ясокомбінат закуповує ВРХ:**

- коней – 30-40 грн/кг,
- биків – 53-60 грн/кг,
- телиць – 45-50 грн/кг,
- корів – 37-50 грн/кг,

Можливий обмін дійних корів та робочих коней. екстрену худобу.

Тел. 068-867-24-91

**Закуповуємо ВРХ:**

- Корови(36-40грн за кг);
- Бики(53-55грн за кг);
- Телиці(46-50 грн за кг);
- Кони(25-30грн за кг); -лежачі та дорізі.

096-849-72-59,Вадим

**Приватні об'яви**

**ПРОДАЮ**  
✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірні. Тел. 067-425-96-61.  
✓ Алюмінієву тачку, пускозарядний, зарядний 0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід мідний (2 мм), пилосос «Шміль», трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, склотканину, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.  
✓ Мідну болванку діаметром 40 мм, колосники до промислової котельні. Тел.: 050-208-62-89.  
✓ Пральну машину «Агат», 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-

**ПОТРІБНА ДОПОМОГА** жінки (віком 40-65 років) 2-3 рази на тиждень зранку (ДНС). Тел.: 096-444-74-21.

Втрачений державний акт на право приватної власності на землю серії IV-КВ, № 015430 від 24.01.2002 року, який зареєстровано в Книзі записів державних актів на право приватної власності на землю за №341, що виданий на ім'я **Гайдамака Івана Івановича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

Втрачене посвідчення про втраті одного із членів родини, серія А, № 023009, від 24.04.2023 р., видане на ім'я **Аносова Наталія Віталівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

**НАТЯЖНІ СТЕЛІ**  
Замір безкоштовний  
Монтаж – один день.  
Гарантія – 15 років.  
068-155-8-122

28-72-838.  
✓ Пральну машину «Агат», 2 тис. грн. Тел.: 068-47-26-030.

Втрачений державний акт на право приватної власності на землю серії РЗ, № 278236 від 09.12.2003 року, який зареєстровано в Книзі записів державних актів на право приватної власності на землю за №579, що виданий на ім'я **Ільченко Антоніні Миколаївни, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

Втрачене свідоцтво про право на спадщину за законом від 20.11.1988 року, на житловий будинок №9 по пров. Перемоги, смт Володарка Київської області, видане на ім'я **Ільченко Антоніні Миколаївни, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

Втрачене посвідчення учасника бойових дій, видане Київським обласним військовим комісаріатом на ім'я **Білошицького Валентина Васильовича** 30.11.2017 р., **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ**.

✓ Даю уроки гри на фортепіано учням із 1 по 4 класи. Можливо – заняття на дому в учнів. Тел.: 068-101-85-21.

## Маю право на рідну мову та свою державу

В День Конституції, в це важливе для кожного українця свято, в читальній залі бібліотеки сімейного читання працівниці книгозбірні провели для читачів-дітей правознавчий брейн-ринг «Я – українець. У мене є право на рідну мову та свою державу».

Бібліотекарки розповіли про історію створення Конституції, державну символіку, про те, в якому документі записані права дитини. Цікавою та пізнавальною була правова

гра, під час якої діти розділилися на дві команди «Юристи» та «Адвокати». Учасники заходу активно відповідали на запитання, відгадували предмети з «чорної скриньки», розшифровували слова-ребуси та брали участь у конкурсі капітанів. Присутні проявили неабиякі знання та за свою наполегливість отримали заохочувальні призи.

До заходу була оформлена тематична книжкова виставка «Закони твого життя».

Світлана Могорит



### Рішення Білоцерківської міської ради від 26 травня 2023 року № 3913-40-VIII ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТЕХНІЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ З НОРМАТИВНОЇ ГРОШОВОЇ ОЦІНКИ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК В МЕЖАХ ТЕРИТОРІЇ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Розглянувши подання постійної комісії з питань земельних відносин та земельного кадастру, планування території, будівництва, архітектури, охорони пам'яток, історичного середовища до міського голови від 24 травня 2023 року № 1582/02-17, протокол постійної комісії з питань земельних відносин та земельного кадастру, планування території, будівництва, архітектури, охорони пам'яток, історичного середовища від 18 травня 2023 року №72, службову записку управління регулювання земельних відносин Білоцерківської міської ради від 18 травня 2023 року №10-13-444, відповідно до статей 12, 83, 93, 98-102<sup>1</sup>, 122, 201 Земельного кодексу України, ст. 271 Податкового кодексу України, статей 6, 13, 15, 18, 23 Закону України «Про оцінку земель», Закону України «Про оренду земель», п. 34 ч. 1 ст. 26, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Методики нормативної грошової оцінки земельних ділянок, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 03 листопада 2021 року №1147, Програми розвитку земельних відносин Білоцерківської міської територіальної громади на 2021-2023 роки, затвердженої рішенням Білоцерківської міської ради від 24 грудня 2020 року № 43-05-VIII, рішення Білоцерківської міської ради від 17 лютого 2022 року № 2665-27-VIII «Про проведення нормативної грошової оцінки земельних ділянок усіх категорій та форм власності в межах території Білоцерківської міської територіальної громади», міська рада вирішила:

1. Затвердити технічну документацію з нормативної грошової оцінки земельних ділянок в межах території Білоцерківської міської територіальної громади, розроблену Консорціумом «ТГА АЛЬЯНС».
2. Визначити, що технічна документація з нормативної грошової оцінки земельних ділянок в межах території Білоцерківської міської територіальної громади зберігається в управлінні регулювання земельних відносин Білоцерківської міської ради.
3. Повідомити Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру про прийняття рішення з метою внесення відомостей про нормативну грошову оцінку земельних ділянок в межах території Білоцерківської міської територіальної громади до Державного земельного кадастру.
4. Відділу інформаційних ресурсів та зв'язків з громадськістю Білоцерківської міської ради довести до відома землевласників та землекористувачів про прийняття рішення шляхом опублікування у місцевих засобах масової інформації та розміщення на офіційному вебсайті Білоцерківської міської ради інформації про затвердження нормативної грошової оцінки земельних ділянок в межах території Білоцерківської міської територіальної громади.
5. Уповноважити міського голову Дикого Геннадія Анатолійовича на підписання додаткових угод до договорів оренди землі, договорів особистих строкових сервітутів, договорів на право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис) та договорів на право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій) в частині зміни нормативної грошової оцінки земельних ділянок та розміру плати за користування земельними ділянками у зв'язку з прийняттям цього рішення.
6. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію з питань земельних відносин та земельного кадастру, планування території, будівництва, архітектури, охорони пам'яток, історичного середовища.

Геннадій ДИКИЙ, міський голова

### Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єктів для цілей оренди, що відбувся 26.06.2023 р.

На засіданні конкурсної комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки 9 (дев'яти) об'єктів для цілей оренди, було ухвалено рішення укласти договори на проведення незалежної оцінки для визначення ринкової вартості зазначених нижче об'єктів із такими суб'єктами оціночної діяльності:

- суб'єктом оціночної діяльності - фізичною особою-підприємцем **Приндюк Наталією Миколаївною:**

№ п/п	Об'єкт	Площа, м <sup>2</sup>	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Нежитлова будівля літ. «А-3»	8940,9	Київська обл., м. Біла Церква, вул. Героїв Небесної Сотні, 46-А	Комунальний заклад БМР дитячо-юнацька спортивна школа №1
2.	Нежитлова будівля	821,0	Київська обл., м. Біла Церква, вул. Героїв 72-ї Бригади, 5-а	Комунальний заклад БМР дитячо-юнацька спортивна школа «Богатир»
3.	Нежитлова будівля	1094,9	Київська обл., м. Біла Церква, вул. Курсова, 22а	Комунальний заклад БМР дитячо-юнацька спортивна школа «Юність»
4.	Нежитлова будівля	3334,1	Київська обл., м. Біла Церква, вул. Молодіжна, 36	Комунальний заклад БМР «Льодовий стадіон»

- суб'єктом оціночної діяльності - фізичною особою-підприємцем **Шомком Олегом Сергійовичем:**

№ п/п	Об'єкт	Площа, м <sup>2</sup>	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Нежитлова будівля літ. «А-2»	1146,3	Київська обл., Білоцерківський район, с. Пилипча, вул. Соборна, 5	Комунальний заклад БМР централізована клубна система
2.	Громадський будинок (будинок культури «літ. А»)	542,4	Київська обл., Білоцерківський район, с. Терезине, вул. Першотравнева, 4	Комунальний заклад БМР централізована клубна система
3.	Громадський будинок (будинок культури «літ. А-2»)	1110,0	Київська обл., Білоцерківський район, с. Дрозди, вул. Польова, 1в	Комунальний заклад БМР централізована клубна система
4.	Нежитлова будівля «літ. А»	546,9	Київська обл., Білоцерківський район, с. Шкарівка, вул. Молодіжна, 2 А	Комунальний заклад БМР централізована клубна система
5.	Частина нежитлової будівлі «літ. А-2»	337,6	Київська обл., Білоцерківський район, с. Піщана, вул. Замкова, 66	Комунальний заклад БМР централізована клубна система

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради



# Паломництво до Хеврона

▲ 7 липня Православна Церква відзначає Різдво Іоана Предтечі. Свято завжди припадає на час Петрового посту, але з огляду на велике значення Хрестителя Господнього як саме богослужіння цього дня, так і устав трапези – святкові.

▲ Євангеліє сповіщає нам багато важливих подій з життя Предтечі. Більше того, Сам Господь говорить про нього, вказуючи на величну місію, з якою Іоанн приходив у світ.

▲ Яким же було життя Іоана Хрестителя? Які труднощі випробування за Істини він переніс? Батько святого, Захарія, був священником. Він вів свій родовід від нащадка Аарона – священника Авії, про якого Писання говорить, що він зверхив служіння в час царювання святого царя Давида. Праведна мати Іоана Предтечі, Єлизавета, була царського роду з коліна Давидового. Передання говорить, що вони жили в місті Хевроні, яке зараз відоме своєю Печерою патріархів (печера Махпела) – місцем поховання старозавітних патріархів та їхніх дружин.

▲ Обставини, які супроводжували народження Предтечі, були сповнені чудес. По-перше, народження сина в батьків, які давно постаріли – це вже диво. Вістку про те, що благання дару-

вати нащадка почути Богом, сповістив праведному Захарії архангел Гавриїл, явившись йому біля жертovníка, коли Захарія зверхивав свою чергу служіння. Для подолання сумніву у словах ангела Захарія перетерпів своєрідне випробування: з моменту отримання прощання про народження сина до його найменування Іоаном Захарія не міг говорити, а першими його словами після цього стали прощання про майбутнє життя сина, якому судилося Богом бути вісником приречення у світ Месії.

▲ Місцевість, де відбувалися всі ці події, і до нашого часу несе на собі відбиток Божественної присутності. За церковним переданням, дім Захарії, де народився Іоан Предтеча, а перед цим відбулася зустріч праведної Єлизавети із Пречистою Дівою Марією, розташовувався у містечку Ейн-Карем, що зараз уже стало західним кварталом Єрусалима. На місці будинку праведних батьків Іоана Хрестителя нині стоїть невеликий собор францисканського монастиря, який називається «Іоан на горах». Цей порівняно невеликий за розмірами храм приваблює прочан не стільки своїм виглядом, скільки пам'яттю про вищезгадані події Різдва Хрестителя Господнього.

▲ Храм розташований у



гористій місцевості, довкола нього – ліси, насаджені людьми. Внутрішнє оздоблення відповідає типовим увявленням про католицьку церкву: посередині розміщений розкішний вівтар, на стінах – фрески, є статуї. Але найголовніша цінність цього храму не в інтер'єрі, а в непоказних, на перший погляд, каменях, які ретельно зберігаються вже понад дві тисячі років у маленькій кімнаті під самим собором. Це залишки того самого дому, де жили праведні Захарія та Єлизавета, коли народився Предтеча Господній Іоан. Протягом тривалого часу храм кілька разів перебудовували, але камені з дому батьків Іоана Хрестителя завжди повертали на те саме місце. Ось тут і народився святий муж, якого шановане Православна Церква.

Підготував

**Микола ОТИЧЕНКО**

– Гірко! – гукали гості. І молодим справді було дуже гірко. Особливо нареченій. Наталя чекала, коли нарешті закінчиться це пекельне весілля.

– Пробач, – прошепотів Назар під час поцілунку.

Не про таку забаву вона мріяла.

– Вітаємо тебе, сину! – від тосту батьків нареченого віяло холодом.

Про Наталку жодного слова. Вона була зайвою на власному весіллі. І її батьки також. Більше гостей з боку нареченої не було. Навіть рідного брата з дружиною.

...Коли Назар сказав матері, що хоче одружитися з Наталею, то почув:

– Жартуєш? Не пара вона тобі!

– Чому?

– А ти не розумієш? Твій батько і на нову хату заробив, і на машину, і... А ті інтелігенти до чого доробилися? До двокімнатної квартири в «панельці» і недобудованої дачі?

– Мамо, не всі ж заробітчанами можуть бути. Ви також з Америки повернулися.

– Так, повернулася, аби тебе, бовдур невідячного, виховувати. Зате батько більше десяти років для тебе старається.

## Весілля для... молодого



Поглянь довкола. Скільки гарних, заможних дівчат є, а ти... Мати Аліски Іванишиної з Італії не вилазить, а батько – з Іспанії. А в Оксанки...

– Хіба Наталя не гарна?

– Наталя бідна!

Назарів батько працює в Штатах водієм-далекобійником. Платню має добру. А ще скуповує на «сейлах» різноманітні речі й висилає додому. Там купує за дешево, тут дружина продає дорого.

Назарів вибір для батька також став всевітньою катастрофою.

– То я тепер маю працювати на твоїх голодранців? – запитав сина під час розмови через інтернет.

...Після того, як Назар із Наталею подали заяву на одруження, мати сказала:

– Що ж, мусимо з батьком погодитися на твої шлюб. І весілля справили. Але за однієї умови: ми не хочемо бачити на забаві родичів і друзів тої твоєї...

– Як це?!

– А ось так! Батьки хай приходять. І все! Це – наше весілля. Якщо хочуть, хай влаштують своє.

– Що люди скажуть, мамо?!

– Що ти привів до хати голоту!

Наталка не йняла віри почутому.

– Назаре, а як же мій брат? Хрещені? Родичі? Друзі? Як я їм маю пояснити?

– Чесно? Не знаю...

Наталчині батьки були шоковані такою новиною.

– Не по-людськи це, – з боєм сказала матір, яка у дитсадочку навчала чужу малечу бути добрими, щирими, чемними. – Весілля для молодого, чи що?

Батько – учитель історії, по-філософськи мовив:

– Світ і не такі маразми бачив.

...На весіллі з Наталчиними батьками ніхто з гостей, крім молодих, не спілкувався. Коли тамада запросив їх до тосту,

сваха демонстративно встала й вишла.

– Будьте щасливі, дорогі діти, – крізь сльози бажала Наталчина мати. – Хай Господь благословить вас і ваше кохання.

– Оберегайте і шануйте одне одного, – додав батько. – Гарної вам долі. Світлої дороги в життя...

– Гірко! – вигукнув тамада.

Гірчило шампанське. І погляди гостей нареченого. І цей нескінченний день...

– Може, треба було відмовити доньку від того весілля? – прошепотіла до чоловіка Наталчина мати. – Вони ніколи не змиряться... не будуть її любити.

– Головне, аби Назар любив. Йому жити з Наталею, а не їм.

Назарів батько розповідав дорогим гостям про Америку, про гарні тамтешні дороги, які об'їздив уздовж і впоперек. Як трусився над кожним заробленим долларом для єдиного сина. І про те, як жалкує, що не така невістка дісталася. Мати витирала явну сльозу. А гості скрушно хитали головами.

– Де молоді жити будуть? – запитав хтось.

– Ще не встигли розвалити старої хати.

Хай там газдує невісточка, – злісно відповіла «добра» свекруха. – Правда, хата порожня. Зате не з лободи. Гости зареготали.

Бабця молодого підійшла до Наталчиних батьків.

– Не був мій Олесь колись таким недобрим і скупим. Заробітки його зіпсували. Люсьці, невістці моїй, світа мало. А колись сама без приданого до нас прийшла. Але ми з покійним чоловіком на те не звертали уваги. Бо й самі з бідності викарабкалися. Назар має гарну вдачу. Аби не зіпсувався, дав би Бог. І молоді можуть жити зі мною, якщо захочуть. Я сама залишилася після смерті чоловіка.

Хата добротна. Із села до міста – рукою подати. Та й Назар – мій єдиний внучок.

...Весілля наближалося до завершення. Підпилий Олесь підійшов до молодих:

– То куди ти своє нещастя поведеш? – запитав у сина. – В наш дім? Я ж для тебе страюся. Кручу там баранку. Думав і тебе в Америку забрати. Але якби ти щось путнє знайшов. А воно – пси-холог! Ха-ха! Інтелігенція...

– Не воно, тату, а Наталка, моя дружина. Затаєла це!

– Як там жартують? Запишу хату на kota. А-а-а, в нас кицька. Значить, на кицьку.

У Наталки потекли сльози.

Назар дістав мобілку. Викликав таксі. Посадив у машину наречену, її батьків і сам сів. Назвав Наталчину адресу.

– Подарунки забори! – гукнув услід батько.

– Наша родина дарувала, в нас все і залишилося, – смикнула за руку чоловіка Люська.

Хтось із гостей затагнув: «Чого, козаче, сумний ходиш...».

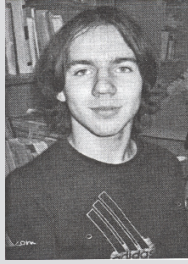
**Ольга ЧОРНА**

### ► Поети рідного краю

## Антон Антонюк

Народився 1992 року в Білій Церкві в родині робітників. Працює в жанрі верлібру. Друкувався у міській та регіональній пресі, в обласному літературно-мистецькому альманасі «Літературна Київщина: молоді голоси» (2008).

Учасник Київської обласної наради молодих літераторів (Біла Церква, 2007). Лауреат міської молодіжної літературно-мистецької премії ім. М. Вінграновського.



### З ОПТИМІСТИЧНОГО

Мені набридло бачити

одні і ті ж обличчя...

Набридли негода щоденна

за квадратом вікна...

Набридли сірі дні,

так схожі на ночі...

Набридли суперечки пустопорожні

і псевдодрузів байдужі очі...

Та я не дурень,

щоб віддати все це комусь...

Я житиму, і світ

стане колись кращим!

### ПЕРЕВТІЛЕННЯ

Набридли

Янголу Небесному

безтурботне життя

райське –

спустився на землю

грішну...

Щоб набути

подоби людської,

обрізав ангельські крила...

Та вони відросли враз –

не злякалися

леза холодного...

Янголу

ніколи не стати

Людиною,

бо немає в ньому

люті й ненависті

до Близького!



**ОВЕН.** Познайомитися з надзвичайно цікавими людьми, можливо, отримаєте довгоочікуване підвищення на роботі. Головне, не підганяйте події!

**ТЕЛЕЦЬ.** Завжди теплі стосунки з колегами в найближчі дні можуть зіпсуватися. Перший крок до примирення повинні зробити ви. Будьте обережні під час фінансових операцій. Взагалі гроші наразі краще накопичувати, а не витрачати.

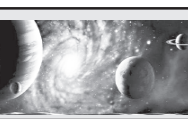
**БЛИЗНЮКИ.** Надлишок агресії компенсуйте активним відпочинком. Початок тижня може ознаменуватися приємною зустріччю з друзями, з якими ви давно не бачилися.

**РАК.** Доведеться швидко ухвалювати рішення. Часу на роздуми не буде. Прислухайтесь до свого серця. Десь поблизу ходить ваша доля, не пропустіть її.

**ЛЕВ.** Поринете в своє особисте життя. Не будете помічати нічого навколо, забудете про друзів, відсунете на другий план робочі завдання. Гарний настрій спонукає вас до нових ідей. Можливо, ви нарешті зробите хобі справою всього життя.

**ДІВА.** Ви будете на висоті! Навіть самі здивуєтеся зі своєї працездатності та розуму. Зате друзі вас можуть критикувати. Не треба злитися на них, пропустіть усе повз вуха.

**ТЕРЕЗИ.** Очікується невеликий перепоочинок після тривалої та наполегливої роботи.



## Гороскоп

10 – 16 липня

Пристрасті в особистому житті й на роботі стихнуть. Можна призначати важливі зустрічі, співбесіди, наради.

**СКОРПІОН.** У вашому житті все буде настільки добре, що ви захочете розповісти про це всьому світу. Однак не треба ділитися подробицями з усіма. Цей тиждень бажано провести тільки з близькими людьми.

Від спілкування з ними ви зарядитеся позитивною енергією.

**СТРЕЛЕЦЬ.** В будь-який момент можете потрапити в незручну ситуацію. До кінця тижня настане сприятливий період, який обіцяє вам багато приємних і, що важливо, корисних знайомств.

**КОЗЕРІГ.** Жага до пригод змусить вас щось змінити у своєму житті. Буде спокуса сісти на дієту. Не робіть цього. Зайву вагу скинути буде складно. І здоров'ю нашкодять.

**ВОДОЛІЙ.** Важливо прислухатися до власного тіла. За появи будь-яких симптомів звертайтеся до лікаря. У вашому оточенні можуть з'явитися люди, які шукають вигоду і ставлять вас до вас нещиро. Намагайтеся уважно придивлятися до всіх нових знайомих.

**РИБИ.** Одружених доля буде випробовувати на міцність. У стосунках з коханою людиною може настати криза. Але не поспішайте рубати з плеча. Пам'ятайте, що наступного дня вранці все може змінитися на краще.

Сайт Synoptik UA	<b>П'ятниця, 7.07</b> ніч +20 день +27	<b>Субота, 8.07</b> ніч +17 день +20	<b>Неділя, 9.07</b> ніч +17 день +23	<b>Понеділок, 10.07</b> ніч +17 день +24	<b>Вівторок, 11.07</b> ніч +17 день +25	<b>Середа, 12.07</b> ніч +18 день +26	<b>Четвер, 13.07</b> ніч +19 день +27
------------------------	--	--	--	--	---	---	---

Мова – це кров, що облігає тіло нації. Витоки кров – умре нація. (Ю. Дзєровиц)

**Громадська думка**  
Засновник:  
ПП "Редакція газети  
"Громадська думка"  
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,  
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.  
Телефони: 6-33-02.  
E-mail: grom.dumka@ukr.net  
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",  
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.  
Газета виходить щоп'ятниці.  
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок  
UA 04334851000000026003174658  
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ  
БАНК  
Код ЗКПО 13723251  
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739  
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,  
не рецензуються і не повертаються.  
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»  
не завжди збігаються з точкою зору редакції.  
За достовірність фактів відповідальність несе автор.  
За зміст реклами відповідає рекламодавець.  
Редакція листується з читачами тільки на сторінках  
газети.